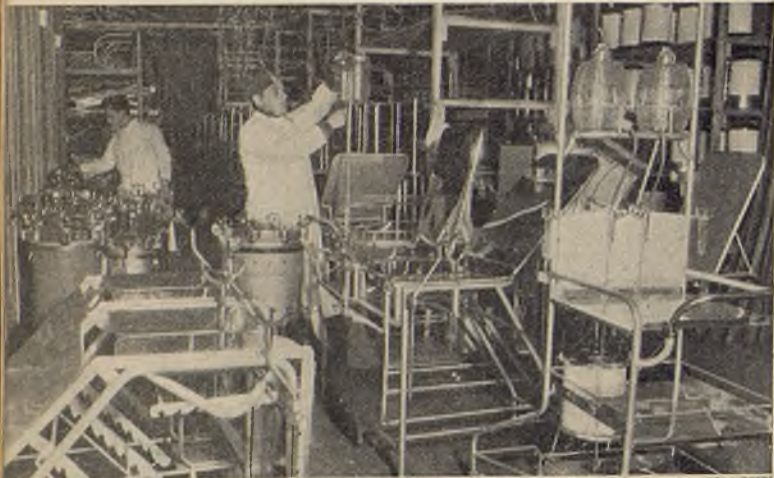

Dias

COM VA NEIXER LA SANITAT DE GUERRA

Agost-Setembre. Erem en aquells temps dels inicis de la guerra, quan ningú encara podia suposar-la tan llarga, tan extensa, de conseqüències tan greus per a la nostra terra. Uns revoltats, sense pàtria des del moment que s'aixequen contra ella, havien dut Espanya a la guerra. El poble, no disposat a deixar-se trepitjar més pel primer militar arribista, i disposat en canvi a trencar la tradició de «pronunciamientos» i «militaradas» preparades en l'alt ambient, s'aixecà unànime per aixafar, en néixer ja, la revolta sagnant.

Però el monstre de cent caps que és el feixisme, encara que ferit de mort de bell antuvi a Catalunya, a la ciutat de Madrid i en molts altres llocs, es dessagna encara pel sòl ibèric costant innombrables vides als patriotes catalans, als patriotes espanyols, als proletaris tots de la nostra terra.

Agost-Setembre. ¿Qui no recorda amb emoció aquells temps? ¿Qui no recorda la partida al front de les columnes «Durruti», «Los Aguiluchos», «Del Barrio-Estivill», «Macià-Companys»? L'Exèrcit neixia espontani, dur, fort, segur, com encarnat en les mateixes entranyes del poble.

Calia, doncs, organitzar una Sanitat, una Sanitat de Guerra per al nostre exèrcit espontani, vigorós, voluntariós. ¿No recordeu amb l'alegria que marxaven a lluitar tots els minyons? Calia organitzar una Sanitat de Guerra i s'organitzà.

Immediatament foren acoblats a les columnes equips quirúrgics, metges especialitzats, practicants, camillers, sanitaris de muntanya, equips d'oficina. Ara quan ja fa prop d'onze mesos de tot això, sembla impossible que, en un moment donat, un poble sàpiga cobrir les seves necessitats d'una manera tan espontània, tan viva, tan sol·lícita.

Hi havia al front molts problemes a atendre: calia vacunar anti-tíficament tots els combatents; calia vetllar per la bona alimentació; pels mals veneris, per les malalties infeccioses; calia ben atendre tots els ferits que poguessin venir de les trinxeres. I s'efectuà. La Sanitat de Guerra des del començament ha tingut un braç per a cada necessitat que se li ha presentat i, satisfactòriament, s'han anat resolent tots els problemes.

Quants noms no podríem recordar i quantes gestes! El problema de Sanitat de Guerra prenia un aspecte nou, inèdit. A cada nova modalitat, a cada nova exigència ha sorgit qui ha sabut superar el problema, emmenar-lo i organitzar-lo. Trobaríem moltes deficiències que han estat cobertes tan bon punt s'han conegut i s'ha comptat amb mitjans.

Agost-Setembre. D'aleshores ençà, ¿quants de serveis no porta prestats la Sanitat de Guerra?

Jo sé que s'ha malparlat molt i molt dels metges i dels organismes sanitaris. També és cert que, en el terreny íntim i personal hi ha